

[Korsgaard.]

formode efter Hovedordføreren, altsaa Ministerens, Udtalelser, at saa havde der ikke været noget at diskutere om, saa var det blevet gennemført. Men hvad er det saa, man gør? Ja, dette, at der ikke er Mennesker nok, det benytter man som Grundlag for at sige, at saa skal de, der arbejder længere Tid end normalt, altsaa arbejde i 9 Timer, arbejde for 8 Timers Arbejds løn. For Ministeren vil vel ikke staa op og sige, at den Dag, Sygeplejerskerne kommer ned paa 8 Timers Arbejdsdag, saa skal den Løn, de nu har, nedsættes? Hvis man vil det, saa er Sagen straks en anden, men da jeg har det bestemte Indtryk, at det aldeles ikke er Meningen, saa er den Situation, der foreligger, denne, at Staten som Arbejdsgiver over for Sygeplejerskerne forlanger, at de skal præstere 9 Timers Arbejde for 8 Timers Arbejds løn.

Det er egentlig saare betegnende, at dette mener Staten at kunne byde en vis lille Kreds af Mennesker, samtidig med at den ved Lov paabyder, at der ikke maa finde Overarbejde Sted. Det er jo saa inderlig inkonsekvent, men det er akkurat lige saa konsekvent, som naar Finansministeren giver Udtryk for, at han er Økonom, det er akkurat efter samme Linie. Ministeren er Økonom, naar det drejer sig om Tikronesedler, men han giver en god Dag i Penge, naar det drejer sig om Millioner. Akkurat paa tilsvarende Maade er det her, at hvor det drejer sig om den efter Omstændighederne ringe Løn, der kunde være Tale om at betale for den 9de Time, altsaa for Overarbejdet, som man nu lader Sygeplejerskerne udføre gratis, har man ikke Raad, men hvor det drejer sig om store Arbejderskarer, gennemfører man ved Lov Bestemmelser, der siger, at de maa overhovedet ikke arbejde mere end 8 Timer.

Jeg maa derfor hævde, at Regeringens Politik i dette Forhold er i inderlig Modstrid med sig selv. Det er jeg glad ved her at faa Lejlighed til at konstatere, og jeg er overmaade vel tilfreds med, at det synes, som om den højre Side af Salen i hvert Fald ikke i ubetydelig Udstrækning er enig i denne Opfattelse. Det skulde glæde mig meget, om Partiet Venstre ogsaa vilde kunne tiltræde den, idet det saa synes, at man virkelig kunde faa den helt forøjelige Situation: at de, der giver sig ud for at være de gode Arbejdsgivere, kommer til at stemme imod en i enhver Henseende saglig velbegrundet Lønforhøjelse.

Finansministeren (H. P. Hansen):
Paa Grund af Forhandlinger i Landstinget

var jeg desværre ikke i Stand til at høre det ærede Medlem Hr. Hasles Begrundelse for det i Dag fremsatte Ændringsforslag, men det er blevet mig meddelt, at det ærede Medlem har sagt, at det var efter Henstilling fra mig, at de Konservative fremsatte dette Forslag. Det maa være en Misforstaaelse. Da vi for nogle Dage siden drøftede denne Sag, erklærede jeg over for de Konservative, at Regeringen selvfølgelig meget vel kunde fremsætte et Forslag selv, men vi ønskede ikke at gøre det, og over for det ærede Medlem Hr. Hasle udtalte jeg, at hvis de Konservative fremsatte et Forslag, vilde jeg gaa imod det, og jeg skal sige hvorfor.

Det er jo først efter Aars Overvejelser, at de Konservative nu er kommet til det Resultat, at der sker Sygeplejerskerne en Uret ved, at de ikke faar Overarbejds penge. Jeg spørger: Hvor var de Herrer henne for et Aars Tid siden i Finansudvalget? (*Korsgaard:* Skal vi nu ogsaa have det at vide?). . . Ja, det skal de ærede Medlemmer ogsaa have at vide: Hvor var de henne, dengang der var Lejlighed til at tage Stilling til dette Spørgsmaal?

Forholdet er nemlig dette, at fra 1. April 1936 gennemførtes for Sygeplejersker i Statens Tjeneste, ligesom for en Række andre Tjenestemænd, en Regulering af Arbejdstiden paa Grundlag af en Betænkning af et af Finansministeren nedsat Udvalg af 2. Juni 1934. Betænkningen var enstemmig, og for Sygeplejerskernes Vedkommende var Indstillingen tiltraadt af Sygeplejerskernes Repræsentant i Kommissionen. Hvad gik da dette Forslag ud paa? At for Sindsygehospitalet blev der gennemført for Tjeneste paa de urolige Afdelinger 8 Timers Arbejdsdag saavel for Nat- som for Dag-tjeneste — hidtil havde det været 9. Paa de rolige Afdelinger blev der normeret 9 Timers Arbejdsdag saavel for Nat- som for Dag-tjeneste — hidtil havde det været 10 Timer. For Rigshospitalet, Statshospitalet i Sønderborg og for Fødselsanstalten i Jylland blev der skelnet mellem Natvagt-tjeneste og Dagsygeplejetjeneste; for den første blev der normeret 8 Timer, for den anden 9 — tidligere havde der været en Tjeneste paa 10 Timer over det hele. Den Løn, der var normeret tidligere, var altsaa normeret for 10 Timers Arbejde. Man gik til at nedsætte Arbejdstiden til 9 og for en Del Sygeplejersker og Sygeplejers Vedkommende til 8 Timer. Det kostede 2 Mill. Kr.

Dette blev tiltraadt af Finansudvalget, og der var ikke en eneste af de ærede kon-